గెలుపు ఓటమి

దబ... దబ... తలుపు చప్పుడు.

ఆ... ఆ... వచ్చా... వచ్చా...

ఎవరది? అంటూ తలుపు తెరిచింది కవిత.

ఎదురుగా భర్త.

"ఏమిటి ఆ చూపులు... ఎన్నడూ చూసి ఎరగనట్లు" ముసి ముసిగా నవ్వుకుంటూ ముఖం చిట్లించి అన్నది కవిత.

ఎప్పుడు చూసినవి అయినా అలానే చూడాలనిపిచ్చేటంతడిది నీ అందం అదే నీ ప్రత్యేకత ఆమె లేత పెదవుల వంకే చూస్తూ అన్నాడు విజయ్

"అలాగే చూద్దురు గాని ముందు స్నానము కానిచ్చేరండి".

"నాకు చెయ్యాలని లేదు".

ఎందుకూ?

ఒంట్లో వేడిగా ఉంది.

అయ్యో! అంటు నుదిటుమీద చెయ్యి వేసింది కవిత. అతృతంగా.

ఆ.. వేడి కాదు కవిత. ఈ వేడి అంటూ ఆమెను ఒళ్ళోకి లాక్కున్నాడు.

"అబ్బ వుండండి పాడు మాటలు మీరును, తలుపులన్నీ అలా బార్లా తీసింటే ఏంటి మీ గోల"! చిరుకోపం ప్రదర్శించింది.

"ఇప్పట్నుంచే తలుపులు బిగించుకుంటే ఆఫీసు నుంచి వచ్చింది మొదలు ఆయన ఇక "అదే" కార్యక్రమములో ఉంటారు కాబోలు అనుకుంటారు చుట్టుప్రక్కల వాళ్ళంతా" అంటూనే ఆమె నున్నని బుగ్గలపైన తియ్యని ముద్దులు ముద్రించాడు.

ఇప్పుడే అల్లరి వద్దన్నాను గానీ తలుపులు బిగించమని కాదు నే చెప్పింది. అని అతని ఒడిలోంచి లేపటానికి విఫల ప్రయత్నం చేసింది.

అతని కౌగిలి మరింత బిగిసింది. ఆమె ఎత్తయిన పాపికొండలు అతనిని పైకి ఎక్కమని ఆహ్వానిస్తున్నాయి.

ఆమె "లేత పెదవులు" కంది పోయేటట్టు చుంబించాడు.

"తరగిపోని తమకం".

"మత్తెక్కించే తమకం".

"స్వర్గాలను చూపించే తమకం".

"తహ తహలాడే తనువు".

"ఏమండీ, వదలండి.... ప్లీజ్!!

ఆమె పాపికొండల మీద అతని మొహం.

"అబ్బ వదలమంటుంటే...."

ఆమె లోతయిన బొడ్డు చుట్టు అతని మొహం ప్రదక్షణ చేస్తున్నది.

•

"మిమ్మల్నే.... ఇలా అయితే రాత్రికి మీ దగ్గర....."

నో...నో...నో... వదిలేస్తున్నా, అయిపోయ్!

ఆ ఏంటి చెప్పు! అంటూ విడిపోయినా ఆమె జాకెట్ హుక్స్ పెట్టడం ఆరంభించాడు విజయ్.

అవన్నీ నేను సరి చేసుకుంటాను. మీరు ముందు స్నానానికి వెళ్ళండి.

మరి టవల్ వద్దు... అలానే వచ్చెయ్యమంటావా?

"ఛీ... పాడు ఎప్పుడు ఆ పాడు మాటలే! అనుకుంటూ వెళ్ళి టవల్ తెచ్చి అతని భుజాలచుట్టు కప్పి వెను తిరిగింది కవిత. వెనకనుంచి ఆమెను గట్టిగా కౌగిలించుకుని కసిగా మెడమీద ముద్దు పెట్టుకొని వదిలాడు.

"భర్త చిలిపి శృంగారానికి మురిసిపోతూ వంటగది వైపువెళ్ళింది కవిత.

కవిత, విజయ్ ల వివాహం జరిగి ఎనిమిది నెలలు దాటింది. పెళ్ళయిన నెల రోజుల్లోపుగానే కొత్త దంపతులు కొత్త కాపురము పెట్టారు.

చిలకాగోరింకల్లా సినిమాలు, షికార్లు, ముద్దులు ముచ్చట్లు, శలవులన్నీ కవితతో గడిపేవాడు విజయ్.

వారిది 'లవ్ మ్యారేజ్' కావునా ఒకరునొకరు అర్థం చేసుకొని చాలా అన్యోన్యంగా జీవితం గడుపుచున్నారు. కవిత అందం అతన్ని ముగ్ధున్ని చేసింది.

పిచ్చెక్కించే పచ్చని శరీరం
చక్కని పలువరుస
నిండు బుగ్గలు
ఎత్తయిన అందాలు

ఆమె అందం, అప్యాయత, అనురాగం, ఆత్మీయత, ప్రేమానురాగాలు అతన్ని ఆకట్టుకున్నాయి.

★★★★★★

"ఏమండి ఉద్యోగం సంగతి ఏమి చేశారు" అనునయంగా అడిగింది భర్త ముంగురులు సవరిస్తూ కవిత.

అసలు నీకు ఉద్యోగం చేయాల్సిన అవసరం ఏమిటోయ్, ఆమె చేతిని తన చెంపలపై రుద్దుకుంటూ అడిగాడు విజయ్.

'అదిగో మళ్ళీ మొదటికి వస్తున్నారు.. మొన్న సరేలే నీ ఇష్టప్రకారం ఏదోటి చూద్దాం అని మళ్లీ....'

ఆగాగు..... ఇప్పుడు నేను కాదనటం లేదు.

అవునులెండి మీ మొగాళ్ళంతా ఇంతే, అవసరము తీరేంత వరకు మేము చెప్పిందే వేదమంటారు పెద్ద శ్రీరాముడిలా ఫోజిచ్చి ఆ"రతి" కార్యక్రమము అయిపోతానే శ్రీకృష్ణుడు వలే ప్రవర్తిస్తారు.

ప్లీజ్... మీరు నాటి అధునిక డ్రామాల్ని కట్టిపెట్టి నాకోర్కె తీర్చండి. గారాభంగా అంటూ తన ఎద అందాల్ని అతని చాతికి తగిలేటట్లు భర్తపైకి ఒరిగింది.

సరేలే.... అయినా ఇలాంటప్పుడే నా ఉద్యోగం — సద్యోగం కబుర్లు.... అంటూ ఆమెను తన మీదకు లాక్కున్నాడు విజయ్.

"ఇలాంటప్పుడేనా అంటే.... ఏం ఇప్పుడేమైంది టా?"

"ఇంకా కాలేదనే నేచెప్పేది.. ఏమేమో గుసగుసలు చెప్పుకుంటూ ఈ సమయంలో "ఏదో" చెయ్యాలి అంటూ కొంటెగా ఆమెను కొంగుచాటి అందాల్ని కొనగోట మీటాడు.

"చాల్లెండి మా ఇష్టాయిష్టాల్తో మీకు పనేముం

టుంది. ఆడది అలసినా, అలిగినా, మీకు మాత్రం ''సుఖం'' కావాలి. అంటూ విసురుగా భర్త బాహుబంధాల్ని విడిపించుకొని చాపా, దిండు చంకన పెట్టుకొని విసురుగా తలుపు తీసి వరండాలో వేసింది బీవాని.

''విజయ్ ఆమె దగ్గరికి వచ్చి (ఎంత అయినా యువ పెండ్లి కొడుకు కదా) ఇదిగో ఇదేమీ బాగాలేదు. మన సంగతి నీకింకా తెలిసినట్లు లేదన్నమాట. మాటంటే మాటే. అలకలు — గిలకలు అంటే నాకు నచ్చవు. ఆ పద్ధతి వస్తే ఆ రూట్ వేరే ఉంటుంది. అంతే అంటూ కొంచెం కోపంగా బతిమిలాడాడు... అండర్‌స్టాండ్'' గంభీరంగా అన్నాడు విజయ్.

''అయితే వెంటనే ఆ చేయి అక్కడ్నుంచి తీసేయండి'' ఆజ్ఞాపిస్తున్నట్లు చెప్పింది కవిత.

''ఎక్కడుంది?''

''ఛీ.... మీకు సిగ్గులేదు. ఆ విషయము చెప్పినాను అందులో మన ''గెలుపు ఓటమి'' గురించి కథరాసి రచయితను ''మయూరి'' వీక్లీద్వారా చదివే అభిమానులు మనల్ని ఏమి అనుకోరు అమకో ఎందుకంటే మనం తెరవెనుక ఉంటాము కాబట్టి. పాపం ఆ నూతన రచయితను చెప్పు... ఒకవేళ అది జరక్కపోయినా 'మయూరి' ఎడిటర్ గారు పాపం అపిచ్చి రచయిత ఎంతో ఆశతోవారి పత్రికలో ప్రచురిస్తారు అని వ్రాసుకున్న ''గెలుపు ఓటమి'' అనే మన ఇద్దరి చిలిపి కథను తీసుకొని ''ఎడిటర్''గారి దగ్గర ప్రక్కన చెత్తబుట్ట ఉంటాది అంతే... పాపం మన ఇద్దరి దాంపత్య జీవితముమ గురించి వ్రాసుకున్న రచయిత ''గోవిందా గోవిందా'' అంటూ తిరుమలకు వెళ్ళాల్సి ఉంటుంది. ఇప్పటికన్నా అర్థమైందా ఇంకా అక్కడనే చేయి ఉంచివారా?''

''ఆ వెయ్యి తీసి మాట్లాడండి ఎద్దైనా!''

ఇదుగోఇలా అర్థాంతరంగా అలగటం అన్యాయం. మహాపాపం. అయినా ఇలా ఉన్నట్లుండి అలగటం ఏమిటి కంగారుపడుతున్న ధోరణిలో అన్నాడు విజయ్.

''అతని అభిమానయానికి నవ్వాగలేదామెకు''.

కిలకిలా నవ్వేసింది కవిత.

ఆమెకు తెలుసు ఆ నవ్వు అతడ్ని వివశుడ్ని చేస్తుందని.

ఆ నవ్వుకు ఊగిసలాడే ఆమె ఉన్నత శిఖరాలు అతన్ని మత్తెక్కిస్తున్నాయి.

''కవితా! ఓ ఐడియా, మనిద్దరం ఓ పందెం పెట్టుకుందాం. ఆ పెందెంలో నీవు గెలుస్తే నీ కోరిక ప్రకారము ఉద్యోగం చేద్దువుగాని. గెలుపు నాదయితే ఉద్యోగం సంగతి మర్చిపోవాలి... ఓ.కె.

''అలాగే చెప్పండి''.

వెరీసుడ్ అలా చెప్పిన మాట వినాలి. పందెం చాలా సింపుల్. నీకు ఇష్టం వచ్చిన రోజు ఒకే ఒక్క రోజు ''ఇవ్వాళ మీరు నాదగ్గరకు రాకూడదు'' అని చెప్పు. ఆ రోజు నిమ్ముతాకితే నే ఓడిపోయినట్లు లేకపోతే నీవోడిపోయినట్లు సరేనా?''

''.....''

''పందేనికి ఒప్పుకున్నట్లేనా'' ఉడికిస్తూ అన్నాడు.

''ఎప్పుడో ఎందుకు రేపే మన పందెం'' అంటూ కుడిచేతి బొటనవేలు పైకెత్తింది కవిత.

''ఓ.కే... '' అంటూ తలాడించాడు విజయ్.

సరేనంటే సరే అనుకున్నారు ఇద్దరూ.

తన కొరిక తీరుతుందనే నమ్మకంతో గెలుపు తనదేననుకుంటూ మనసులో మురిసి పోయింది కవిత.

ఎస్.నర్సింహులు

భార్య ఉద్యోగం చేస్తానని అడిగినా మొదటిసారి నుంచే ఆవిడ చేతనే ఉద్యోగం వద్దని అనిపించడం ఎలాగా అని ఆలోచిస్తున్నా విజయ్ కి మెరుపులా వచ్చిన ఆలోచనతో ఈ పందెం పెట్టాడు. గెలుపు తనదేనన్న ధీమా అతనికి ఉత్సాహాన్ని కలుగ జేస్తున్నది.

ఆ ఉత్సాహంతో రోజుకంటే ఎక్కువగా హుషారుగా ఉల్లాసంగా కవిత అందాల్ని తనివితీరా అనుభవించాడు ఆరాత్రి విజయ్. భర్త అందించిన మధురానుభూతికి "స్వర్గలోకం అంచులదాక పోయి అక్కడ ఉండను వీలు ఉండక టన్మయురాలయింది కవిత.

★★★★★★

"సాయంత్రం త్వరగా వచ్చేస్తారుగా" విజయ్ షర్ట్ బటన్స్ పెడుతూ అడిగింది కవిత.

"రోజులాగే పరుగెత్తుకుంటూ వచ్చేస్తా" నవ్వుతూ చెప్పేడు.

"పరుగెత్తి పాలు తాగేకంటే..., నిలబడి నీళ్లు నమ్మల్దం నా వల్లకాదు. పరుగెత్తేది పరుగెత్తేదే. పాలు తాగేది తాగేదే" కసిగా అన్నాడు.

మాటలకు తగ్గట్టు చూపులు కూడా... మరీను అనుకుంటూ పైట సర్దుకుంది కవిత.

"పందెం వేశాము గదా అని పదకొండు గంటలదాక రోడ్లవెంట బ్రహ్మచారి లాగా "బీట్లు" కొట్టకుండా త్వరగా రండి.

"నాకేం ఖర్మ అందాల ఊర్వసి నా అపూర్వమైన నాఅందమైన సతీమణిని, ప్రేమాను రాగాలకు లోటులేకుండా అందంగా అందించే జీవిత భాగస్వామిని పెట్టుకొని అలా సిట్లుకొట్టడం నేనేమి శ్రీకృష్ణుని కాదులే. మామూలు మామూలు గానే వచ్చేస్తాను" అంటూ రోజూ భార్య నుంచి తీసుకొనే మామూలు తీసుకోకుండానే వెళ్ళిపోయాడు.

"భర్త ప్రేమానురాగాలకు కవిత రెండు ఆనందభాష్పాలు "భూ"దేవికి అర్పించింది ఆనంద ముతో."

★★★★★★

కాలింగ్ బెల్ మ్రోగడంతో గబగబా వెళ్ళి తలుపుతెరిచింది కవిత.

తను వచ్చేసరికి రోజుకంటే ప్రత్యేకంగా అలంక రించుకుని ఎదురు వస్తుందనుకున్న భార్య ఏ మాత్రం ముస్తాబు చేసుకోకుండా ఎదురుపడటం ఆశ్చర్యాన్ని అనుమానాన్ని కలగజేసింది విజయ్ కి.

రోజూ తెచ్చే పూలపొట్లం లేకుండా వస్తాడను కున్న భర్త పూలపొట్లంతో రావడంతో కవితకు ఆశ్చర్యాన్ని, ఆనందాన్ని కలుగజేసింది.

"ఏమిటి ఈ అవతారం" విసుగ్గా అన్నాడు విజయ్.

తను ప్రేమించిన నాటి నుండి ఈనాటి వరకు విజయ్ లో కలిగిన విసుగు అతనిని కవితకు ఈ రోజు భర్తగారి విసుగు ఆమెకు బాధ కలిగించింది.

'వేడివేడి కాఫీ' తెచ్చి భర్తకి అందించింది కవిత.

"ఏమిటి కాఫీ" ఇలా తగలబడినై.

భర్త విచిత్రధోరణి అర్థం చేసుకున్న కవిత మాటల్తో కాదు చేతల్తోనే ఈయనను ఓడించాలి అనుకుంది.

"స్నానం మీరు చేస్తారా... లేక నేను.....?"

అప్పుడుగాని భార్య ఎందుకు స్నానమాడలేదో అర్థం కాసాగింది విజయ్ కి.

స్నానం పూర్తి చేసివచ్చినా కవిత కావాలనే బిగుత్తయిన జాకెట్, బ్రా, పల్చటి చీర, అంతకంటే పల్చటి లంగా, ముసిముసి నవ్వులు నవ్వుకుంటూ దువ్వెన అద్దం తీసుకొని విజయ్ ముందర చతికిలబడింది.

"రోజూలా ఏదోటి మాట్లాడుతూ మామూ లుగా వుండి పందెం గెలవటం గొప్పగాని, ఇలా మూతిముడుచుకొని గెలవాలనుకోవటం కూడా గొప్పేనా" ఉక్రోషంతో ఉడికించింది భర్తని.

"స్నానం చేసిరాని ఎప్పుడూ చెప్పని, చెయ్యని ప్రత్యేకమైన కబుర్లు చెప్తాగా అంటూ బాత్ రూమ్ లోకి దూరాడు. స్నానం చేస్తూండగా "మిత్రుడు నరసింహ చెప్పిన ఓ సూపర్ ప్లాన్ గుర్తువచ్చి గబగబా స్నానం పూర్తి చేసుకుని తనూ కవిత ముందు ఓన్లీ టవల్ తోనే చతికిలా బడ్డాడు.

భర్త రాకను గమనిచ్చి కూడా గమనిచ్చనట్లే పైట సర్దుకునే ప్రయత్నం మానుకుంది. తలలో మల్లెపూలును తురుముకుంది.

"మీ మేకప్ అయిపోయి ఉంటే అద్దం ఇస్తారా శ్రీమతిగారు."

"ఇదుగోండి, అంటూ అద్దం — దువ్వెన అతనివైపు జరిపి అతనినే చూడసాగింది."

"క్రాఫ్ చేయించుకున్నాడేమో, సైడ్ పాపడి తీస్తున్నాడు".

ఇది గమనించినా కవిత అబ్బె అగేం క్రాఫ్ అండి మీకు డిస్కోకటింగ్ అయితేనే బాగుంటుంది. ఇలా యివ్వండి నేను దువ్వుతాను అంటూ కావాలనే భర్త తలను తన బిగుతయిన అందాల దగ్గరికి వచ్చి అతని మొహంకు కావాలనే తన అందాల్ని రాపిడి చేస్తూ దువ్వసాగింది.

ఆ స్పర్శ అతనిని మత్తెక్కిస్తున్నాయి. ఆమె సొంపులు అతన్ని ఆహ్వానిస్తున్నాయి. ఎటు తనదే "గెలుపు" అన్న ధీమాతో తదుపరి కార్యక్రమానికి "రెడీ"అయ్యాడు.

ఉన్నట్టుండి హఠాత్తుగా ఆమెను దగ్గరకు లాక్కుని ఆబగా, ఆరాటంగా, ఆతృత గా, అమృతంలాగా ముద్దులలో ముంచెత్తాడు. ఆమె ఏమి మాట్లాడేందుకు వీలు లేకుండా పెదిమల మీద తన పెదమిలును కలిపేశాడు. చేతుల్తో ఆమె య వ్వన సంపదను నలిపేశాడు.

ఒక్కసారిగా ఆమె నరాలలో కరెంటు ప్రవ హించింది. ఆ షాక్ తాపానికి ఓపలేని కవిత ప ందెం విషయం పక్కకునెట్టి ఆ కరెంట్ ను శరీరమంతా వ్యాపింపజేసుకొనుటకు భర్తతో పూర్తి గా సహకరించింది.

బహుబంధాలు బిగుసుకున్నాయ్.

ఇంకా ఇంకా పెనవేసుకుపోతున్న శరీ రాలు. ఆమె అర్ధనగ్న శరీరం అతన్ని పిచ్చెక్కిస్తు ండగా నిరోధకాలు సంగతి వదిలేసి పూర్తిగా ఆమెను ఆక్రమించుకున్నాడు. "యిరువురు దాదాపు పాలు గు నిమిషాలు స్వర్గలోకము లోకి పోయి విహ రించు చుండగా స్వర్గాధిపతి వీరిని చూచి — ఓరి దుష్ట మానవులారా మీకు స్వర్గమునందు ఉండుట కు వీలు ఉండదు కావున మీరు తిరిగి భూలోకమునకు పొమ్ము!"

"ఇహలోకంలో పడ్డారు ఇద్దరు".

"ఓడిపోయినట్లు ఒప్పుకుంటారా సార్" వెక్కిరింతగా అడిగింది కవిత.

ప్రస్తుతం ఓడిపోయినా చివరికి గెలుపు నాదే!

బడాయి చాలించి ఉద్యోగం ఏర్పాట్లు చూడం డి. ఓ.కె. నీ ఇష్టప్రకారం చేరుదువు గా కాని మూడు నెలల తరువాత ఎందుకంటే?.... తరువాత చెపుతాను.

అలాగే మీ ఇష్టం!

ఆరోజు మొదలు విజయ్ రోజూ ఉపయోగించే "గర్భనిరోధకాల్ని" వాడటం మానేశాడు. ఫలితం మూడు నెలలు తరువాత కవిత గర్భవతి అని చెప్పారు డాక్టర్లు!!

సరిగ్గా ఆ సమయం కోసమే ఎదురు చూస్తున్న విజయ్.

"అయితే వచ్చేవారం చేరిపో ఉద్యోగంలో" అన్నాడు సంతోషంగా.

"చాల్లెండి మీ సంబడం" ఇంకా ఉద్యోగాలు లేవు సద్యోగాలు లేవు. మంచి ఆహారం తింటూ పండంటి బిడ్డను కనియిస్తాను. "ఇదిగో ఓ షరత్ పాపాయి పుట్టినాక, ఇక పుట్టుతాడు అనే దాకంటే రెండు నెలలు వరకు మీ ఆటలు సాగవు అయ్యో — అయ్యో — ఈ పరిష్కారం ఎలా?